

Ghandi o la força del destí

El primer ministre de l'Índia, Rajiv Gandhi va presentar la seva dimissió dijous passat al president del país Ramaswamy Vankarman després dels resultats electorals dels últims comitès en què el seu partit, el Partit del Congrés, va perdre la majoria absoluta que fins ara detentava. Aquest és el segon cop, des que va produir-se la independència l'any 1947, que el Partit del Congrés perd la majoria absoluta. La primera vegada va ser l'any 1977, quan la seva mare, Indira Gandhi, va perdre les eleccions després d'haver imposat un estat d'emergència, que va durar dos anys, i d'estar esquitxada per nombrosos escàndols de corrupció.

Indira, un veritable animal polític, va esperar la seva. L'any 1980, després de tres anys de des govern per part del partit conservador Janata Dal (BJP), Indira va aconseguir una majoria aclaparadora. Però Indira era Indira i Rajiv és Rajiv.

Ara, després d'haver estat reelegit líder del seu partit per unanimitat, espera pacientment les negociacions de l'oposició dividida que no acaba de posar-se d'acord per a governar. Malgrat que el Partit del Congrés va ser el que va aconseguir més escons, les tres formacions opositores: els conservadors del Janata Dal, els integristes hindús del BJP (que han vist augmentar els seus escons de 2 a més de 70) i els comunistes, han superat els escons aconseguits pel partit de Gandhi. Així doncs, si definitivament l'oposició aconseguix posar-se d'acord, podria donar-se el cas d'un govern nascut sota el signe de la inestabilitat, en mig d'un foc creuat entre comunistes i integristes.

Rajiv Gandhi espera que l'oposició no arribi a cap acord. Aquest home podria ser, de ben segur, el protagonista d'una obra clàssica grega, on el destí juga amb tots els protagonistes.

Josep Morell

El FMLN consolida posicions

L'estratègia militar duta a terme per les forces guerrilleres del FMLN s'ha guanyat l'admiració de bona part del món. Accions com la presa de l'hotel Sheraton o l'atrinxerament en els barris residencials de la capital han demostrat que la inversió nord-americana, de vora 2 milions de dòlars diaris en la guerra i de 150 assessors militars per a

caragüenc, demostren que els cops de pal són de cec.

El FMLN ha manifestat la més decidida voluntat de no cedir ni en l'aspecte militar ni en el polític. El govern ARENA haurà d'acabar acceptant les innombrables propostes de diàleg fetes per part de la guerrilla i seure en la taula de negociacions, si no vol que la segona fase de l'ofensiva guerrillera arribi al seu terme. Les cartes ja estan sobre la taula.

La malaptesa del govern salvadorenc ha provocat la reacció de la Comunitat Internacional que es pronuncia per l'alto el foc i per una solució político-negociada del conflicte.

L'economia del país està totalment destrossada. Funcionaris col·laboradors del govern ultradretà i grans empresaris de l'oligarquia salvadorenc comencen a abandonar el país. La indubtable demostració de força del FMLN fa esperar la resposta del moviment popular que ha d'anar escalonadament engrossant les files del moviment revolucionari en la mesura que confie en una avantguarda, que com ella mateixa ha afirmat, es mantindrà ferma fins a les últimes conseqüències.

Amb tot això, el govern nord-americà haurà d'afinar ben bé amb qui es juga els xavos, ja que si es defineix per una intervenció directa en el conflicte, la regionalització de la guerra pot ser més que una hipòtesi.

E. Marco

La guerrilla salvadorenc vol aturar l'enfrontament amb el govern.

l'exèrcit d'ARENA, no són suficients per a derrotar l'avantguarda del poble salvadorenc.

La resposta de l'exèrcit i del govern ultradretà del partit ARENA no ha estat a l'altura de les circumstàncies. Els bombardejos indiscriminats als barris pobres de San Salvador, l'assassinat dels pares jesuïtes i de les dones, treballadors tots ells de la Universitat Centramerica-na, l'amenaça constant als líders del moviment popular i de l'església i les maniobres per a implicar el govern ni-